

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 17/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. januára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti News and Media Holding a. s., Einsteinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou SCHWARZ advokáti s. r. o., Podbrezovská 40, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ing. Andrej Schwarz, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 Co 421/2012 z. 21. januára 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti News and Media Holding a. s., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2016 doručená sťažnosť spoločnosti News and Media Holding a. s., Einsteinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou v petite namietala porušenie základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a základného práva na slobodu prejavu a slobodné prijímanie, vyhľadávanie a rozširovanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 Co 421/2012 z 21. januára 2013.

2. Ústavný súd návrh sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí a zistil, že sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí priložiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a k nej priložených príloh, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľka má advokáta, ktorý ju koncipoval a podpísal, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. K predloženej sťažnosti totiž bolo pripojené splnomocnenie, v ktorom absentuje výslovne udelenie splnomocnenia na zastupovanie pred ústavným súdom, čo zákon o ústavnom súde považuje za jednu z podstatných náležitostí splnomocnenia (a ani do dňa prerokovania veci v senáte ústavného súdu toto splnomocnenie sťažovateľka nepredložila). Predloženie kvalifikovaného splnomocnenia je zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z už citovaného § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne I. ÚS 150/2016 a I. ÚS 262/2015).

4. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd

zdôrazňuje, že advokát je osobou povinnou pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky (a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta) a tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

5. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2017